

KASPAR

ADRIAAN VAN AKEN
& STIJN DEVILLÉ.

K A S P A R

K A S P A R

IS EEN PRODUKTIE VAN BRAAKLAND/ZHEBILDING VZW

STIJN DEVILLÉ &
ADRIAAN VAN AKEN (tekst, regie)

BERNARD VAN EEGHEM
STIJN VAN OPSTAL
SARA VERTONGEN (vertolking)

GEERT WAEGEMAN (muziek)

ELS THEUNIS (dramaturgie)

JITSKE VANDENBUSSCHE (licht, techniek)
FIEN VAN ELSEN
HANNELORE MARYNEN (kleding)

CHRISTEL KERSEMANS (algemene coördinatie)

MAARTEN DEVILLÉ (grafische vormgeving & animatie)

met dank aan de hele ploeg van CC Leuven

BRAAKLAND/ZHEBILDING wordt logistiek gesteund en
gehuisvest door CC LEUVEN en gesubsidieerd door de STAD
LEUVEN, de PROVINCIE VLAAMS-BRABANT en de VLAAMSE
GEMEENSCHAP.

INFO: BRAAKLAND/ZHEBILDING vzw
BRUSSELSESTRAAT 63
3000 LEUVEN

TEL – 016/226.345
braakland.zhebuilding@pi.be
www.inbreek.be

KASPAR

1.

en nu is kaspar dood
de taal heeft hem verlaten
wat gaan wij doen?
te laat de put gedempt
nu het kalf verzopen is
de dolk diep in zijn lijf geplant
het hart doorboord, lever, milt,
de longen aangetast en alles
twaalf centimeter diep inwendig
bloedend.
hij hijgt nog even – klaagt
zo in schand en schaamte moeten
sterven – geeft de geest.
nu is hij dood. zijn lijf
klaar voor de dissectie. zijn bloed
wordt afgetapt, de buik opengelegd,
het hart eruit, de lever (groot
als van een gans, die enkel
graan te vreten krijgt) – dan
de hersens uit het hoofd gelicht,
wat zijn ze klein, zijn hersens
en ongelijk: de grote lobben klein,
de kleine groot, als bij een
kind dat nog alles leren moet.
zijn knieën: afgeplat vanboven
twee holtes bovenaan
in plaats van bobbel. de schijf
diep onder de pezen – binnenwaarts
gegroeid – van het lange zitten met
de benen uitgestrekt (even
merkwaardig zijn zijn billen onder een
laag eelt bedekt – en zijn voeten,
nooit gebruikt, nog ongeschonden.)

zo wordt de kleine kaspar nu
uiteengehaald, van kop tot teen
aan studie onderworpen.

en wij – wij staan erop te zien
vangen hooguit nog een lied aan
om zijn onschuld te bezingen (en
de misdaad van de mensheid) – zo
gaat dat dan – op zijn begrafenis.
wij reizen ook diep Duitsland in
om zijn hol te gaan bezoeken, een
winkel is er nu, met keramiek
en glaskunst, op zondagen geopend.
van kaspar zelf – geen spoor
meer te bekennen. geen gedenkplaat hier,
geen bloemen op de drempel, met
een fotootje erbij, een teddybeer
ter ere van vermoord – vermist –
verkrachte kindjes. neen – kaspar
blijft hier dood –
gezwegen.

maar: we gaan te snel. u bent
niet mee, niet op de hoogte van 't
verhaal. wacht – we herbeginnen.

kaspar is dus dood.

ja, nu ben ik dood. ik zie mezelf
weer in het zwart, het duister donker
van de schacht. het is wel zeker:
nu ben ik dood. ik voel weer
wanden om mij heen. herken het
stro onder mijn lijf. ik zit hier vast.
kan niet meer weg. ruik de geur
van dode kindjes, roep pro forma
nog eens *hulp!* – toch niemand
die het hoort – tast in
het duister naar mijn paard –
het is er niet. ik ben alleen.
mijn leven en mijn dood breng ik
gelijk in duister door. dit is de
dood – of het hiernamaals voor
mijn part, wat maakt het uit.
beide zijn ze even zwart. ik ben
niet bang. zoals 't een lijk
betaamt, laat ik langzaam alle warme
spijsvertering uit mijn darmen

stromen. ik geneer me niet. laat alles
komen. dit is mijn gat. mijn zwarte
hol. hier ben ik thuis. hier doe ik
wat ik wil. ik kak de hele wereld
vol. slagroomtaartjes kasparkak.
ik pis en spuw de wereld vol van
kots en roep –
alle woorden die ik ken.

stil maar, kaspar, stil maar.
het is nu nacht, en donker.
in heel europa slaapt men nu
en ook in nürnberg. de wind is
zacht, de lucht is zwart en vol
met sterren staat de hemel, geen
wolkje te bespeuren. de straatverlichting
is gedoofd op duitse snelwegen – uit
zorg voor het milieu en ergens
rijdt een rode bmw nog veel te hard
door hartje beieren, gaat eenzaam over
kop – smakt op zijn dak tegen zo'n pas
gedoofde straatlantaarn en laat
het leven. dat moet kunnen. we
zijn tenslotte onder ons, wij,
europeeërs, en wat we zelf doen
doen we beter – maar kom, we dwalen
af – waar waren we – ach ja: hij laat
het leven – zoals jij dus kaspar, in
uw hol – en verder alles rustig.
alles rustig.
verder alles rustig.

(luide muziek)

2.

ik begin opnieuw. terug de tijd in.
naar het leven. geef mij uw hand.
een even zwart en donker hol.
kom. kom mee. kom dichterbij nu. heb
geen angst. niemand zal u doden.
kijk. het duister in. laat uw ogen

wennen aan het zwart. van waar gij
 zit, kunt ge hem zien. een mensenjong
 van zeventien. niemand weet vanwaar
 hij komt. spreekt niet beter dan een
 kind van twee. stil nu. maak hem
 niet wakker. hij kent ons niet. heeft
 nooit een mensenziel gezien. stil nu maar
 en luister. het geborrel van zijn buik,
 het geschuifel van zijn lijf is alles wat hier
 hoorbaar is. zijn ademen. zijn hartslag ook.
 hij leeft.

ja, hij leeft. moet nog geboren
 worden. de lucht hier zwanger van
 zijn lijf. het gaat hier openbarsten.

mijn excuus. ik weet niet meer wat zeggen.
 ik lok u mee naar hier, vertel u een verhaal
 en ken er zelf 't begin niet van. wie is dat
 kind. wat doet hij daar. wie heeft hem
 jarenlang daar in dat hol gestopt. ik weet het
 niet. een troonopvolger wordt gezegd, zoals
 het frans verhaal – maar dan in 't echt. een
 waals pervert wordt ook beweerd, een
 wetenschapper in de taal, op zoek naar
 eerste kreetjes, klanken, woorden, die men
 vormt, los nog van betekenis. – stil
 het spreekt.

vrrmm kgh hum bufv.

ik kan niet zeggen wie hij is – hoe het begon
 weet enkel dit: het kind zat steeds
 gevangen in het donkerste vertrek. nooit
 elders – steeds dit ene hol. heeft nooit
 een mens gezien, nooit zijn tred gehoord
 zelfs geen mensenstem. nooit het fluiten
 van een vogel of het schreeuwen van
 een dier. nooit een straaltje zon gezien
 of het glanzen van de maan. niets
 anders was zijn wereld dan het hijgen
 van zijn lijf.

kom. kom dichters nu. het hol nog
 dieper in. zie hoe het kind ontwaakt
 en brood en water vindt – vers stro
 ligt op zijn bed. een proper hemd
 past om zijn lijf, zijn nagels zijn geknipt

zijn vel door mensenhand gewassen
in zijn slaap. (een druppel opium of
rohypnol doet de nachtrust goed. in
diepe dichte dromen ligt het kind dan
steeds verzonken. geeft de man de kans
het kind zo uit te kleden, te betasten
te verzorgen, te bezien. tenminste –
dat vermoeden wij.) de jongen zelf,
hij weet van niets.

kom nu. drijf nu op het zwart en tast
de ruimte af. pas op en buk uw
hoofd. het is hier laag. tast op de
grond en voel het stro. zo worden
wij dan langzaam kaspar. we zijn
hier niet alleen. er is een vriend,
een kameraad. ik heb hem al gevonden
het is een houten paard. wit beschilderd,
op een plankje staat het daar, met
links en rechts de wieljes. onaangeroerd
zo staat het paardje, blijft het paardje staan.
niemand speelt ermee, niemand spreekt het
toe, niemand schuift het heen en weer.
ook kaspar niet –
maar bij het eten van zijn brood
biedt hij het paardje elke hap.

dat is alles wat hij doet
in vele dagen, lange jaren.

(luide muziek)

stop. stel u voor. ge zit al jaren
in dat hol – wacht – dus ik speel
nu kaspar. ik zit al jaren in dat hol.
nooit geen kat gezien en dan opeens.
zomaar op een dag gaat de deur daar
open.

ik wist niet eens dat die daar
was, die deur.

nu gaat ze open. en
licht stroomt daar de kamer in.

er verschijnt een man. een vent.
een geweldige gestalte.

ik heb - zoiets - nog nooit - gezien.

ik ga daar bijna van mijn stekken.

ik versta geen barst van wat hij zegt.
leren, zegt hij, leren.

hij zet een bankje voor mij neer, legt
een vel papier klaar en begint te schrijven.
kaspar hauser. kaspar hauser.
tweemaal.

bij het schrijven stuurt hij mijn hand.
het ziet er zwart en wit uit.
woorden. woordjes.

s
p
reek
spreek
 eek
spreek
 eek
spreek – een-renner-wil-ik
worden-zoals-rubens-barrichello – spreek
 eek

de nacht daarop word ik weer ruw uit mijn slaap gewekt.
de deur staat open.
purper licht stroomt breed de ruimte in.
de kerel buigt zich over mij.
trekt mij dan een broek aan.
en een hemd.
en laarzen.
hij doet mij op mijn voeten staan.
hij pakt mij op.
hij gaat omhoog.
een hoge berg op.

vreselijk dreunt de adem van de man.

iets koels en vochtigs blaast in mijn gezicht

uit zichzelf bewegen mijn haren.
mijn kleren waaien op.
doordringende geuren leggen zich om mij heen
ik weet niet wat er gebeurt
er lopen tranen langs mijn wang
ik ween.
ik weet echt niet wat mij overkomt
ik val in slaap, slaap in
op de schouder van mijn man

als ik wakker word, lig ik op de grond.
hij heeft mij neergelegd.
de man doet mij verstaan
dat ik zelf moet leren lopen.
hij zet mij recht, stampt eens goed
tegen mijn hielen en zegt vooruit –
vooruit zegt hij, of toch iets
in die zin en stap voor stap
zet ik mijn voeten leer vanalles tegelijk.
mijn voeten doen mij pijn, het bloed
drupt uit mijn schoenen maar het is fantastisch.
de lucht, de zon, ik adem –

een ondraaglijke gloed schittert voor mijn ogen

de geuren om mij heen bedwelmen mij

mijn zinnen begeven het.

zo wordt het driemaal nacht en dag.
kaspar tracht te lopen, wordt bevangen
door zijn zinnen, ademt, leeft, voor het
eerst in zijn leven leeft hij, is eindelijk
geboren – hij zou gaan zingen als hij kon.
ik loop en loop maar, als hangt mijn leven
ervan af, alsof ik nog iets in kan halen –
neen, dat lukt niet meer, zoveel verloren
jaren – dat lukt niemand nog, maar toch
karstap loopt, voet voor voet zet hij –
nu en dan nog door de man gesteund
ik loop – een weg bespeur ik niet.
of het hoger wordt of lager gaat
er bomen staan, of er ergens huizen zijn
ik weet het niet.

hij weet het niet – of ze
omstaanders passeren

ik zag niet eens de ogen
van mijn man.

met zijn arm wijst de man nu
in de verte. nürnberg, zegt hij,
nürnberg.

plots houdt hij dan kaspar tegen.
ik blijf staan.

als ik omkijk is hij verdwenen.

(muziek – liedje)

het is spinksteren
spinksteren
en er dalen tongen neer
en woorden
woordjes
en zinnetje
kleine kromgebogen zinnetje
rekelte
rekelsteelte
met uw zotskap kapotske

en het is spinksteren
spinksteren
en in nürnberg opent de foor
en er zijn attracties
die voor iedereen betaalbaar zijn
en iedereen verstaat zich met mekaar
en dan ineens dan staat hij daar
een bedelaar
met engelenhaar
onhandelbare brabbelaar

red
mij

om zijn hals
een bord

met daarop

red
mij

en

bid
voor
mij

en

weg
met de
dol
fijnen!
awoert!

en wij dachten van...

3.

*er komt een man.
hij kijkt kaspar langdurig aan.
besnuffelt hem. langs voren en langs achteren.
voelt aan zijn haren. zijn handen. zijn voeten.
keurt zijn tanden. hij kijkt weer.
legt een vinger op kaspars voorhoofd.
haalt een stuk worst tevoorschijn.
houdt het kaspar voor. langdurig.
eet er tenslotte zelf van.
eet de worst volledig op.
wrijft in zijn handen. wrijft zijn handen schoon.
kijkt weerom kaspar aan.
kucht.
schudt het hoofd.
neemt een drinkfles.
neemt een slok. aah!
zucht, hijgt. boert.
veegt zijn mond schoon.
biedt kaspar de fles aan. houdt zo een tijd lang
de arm gestrekt, met de fles voor kaspars mond.
neemt kaspars achterhoofd vast en giet de
drank tussen zijn lippen.*

*een korte eruptie – brutale worsteling – een stuip.
de drank wordt uitgespuwd.
dan plots – handen thuis:*

kunt gij werken?

kunt gij werken?
wer – ken. kunt gij werken?

wacht.

travailler. sais-tu travailler?
werken. ar-bei-ten.
sabes trabajar?
do you need a job?
jobbbb. – I can pay you.
money. geld. argent.
voor op de bank. sparen.
spa-ren. geld sparen.
voor uw spaarboek. spaar – kas.
 spaar – kas
yes! ja! spaarkas!
spaar-kas! nu gaan we d'r komen.
 spaar – kas
spaar – kas
 spaar –
kas
 spaar –
kas
 kas
spaar – kas
 kas – spaar.
 kaspaar
 kaspar.
ja. kom. dus. goed. zeg
hoe zit het? werken.
wat zegt ge ervan.

en ik betaal goed.

en onder ons gezegd en gezwezen:
als ge wilt – alles in het zwart
 zwart
ja, goed, als gij wilt.

zwart
ssst. roep niet zo. subiet horen ze u
let een beetje op uw woorden.
woorden.
woord
jes.
ja. kom. dus. goed. zeg.
genoeg gezeverd. wat peist ge.

hm. wat peist ge?

ge twijfelt.

pas op. 't is voltijds werk.
steady job. fulltime. mealtijdchecks.
renner
worden
zoals
rubens
barri
chello.

pardon?

renner
worden
zo
als
rubens
barri
chello.
jaja. natuurlijk. wie niet.
alleman wil renner worden
zo
als
rubens
barri
chello

rubens

barri
chello
gij zijt niet goed zeker.
barrichello. dat is formule 1.
dat rijdt in een ferrari.
barrichello. op uw koppeken gevallen
zeker?

renner
worden
zoals
rubens
barri
chello.

luistert he vriend. ik ga u een ding zeggen. gij gaat
hier niet met mijn voeten spelen he. genoeg gezeverd.
't is hier van de werk of van de buitenvlieg. zurück
nach deinem Land. hebt ge't vast.

vrede
op
aarde
aan
alle
mensen
van
goede
wil.

pas op he makker. probeer mij hier niet
in de doeken te doen. begin mij
niet op de zenuwen te werken. of ik krijg
het aan mijn darmen. lap 't is al zover.

(bam. kaspar valt omver.)

4.

(kaspar blijft liggen.)

en zo zien wij kaspar dan verschijnen.
dat ligt daar – op een plein. in nürnberg.
hij staart. hij staart de lucht in. naar de zwarte
hemel. en hoe gaat dat in een mensenleven – dat
weet u ook – dan verschijnt er plots een
meisje, niet onknap, met in de hand een
suikerspin – vers vanop de foor.
het kind blijkt ook haar ouders kwijt, is
op de dool en ziet daar onze sparkap.
u voelt het komen: nog maar pas
in mensenland – en daar komt
de eerste amourette – ik geef het toe, we
konden het niet laten. maar goed. hoe

ging dat dan. o ja, zo. ligt kaspar – daar
ligt hij – op dat plein.

(tot kaspar)

dag meneer.

/

dag meneer.

wilt gij –

wilt gij mijn vader zijn

ge moogt mij –

ge moogt mij vanalles verbieden dan

ik kan daar tegen.

dat is toegestaan

en mij een pak slaag geven

dat mag ook

als ge mij maar gaarne ziet

en mij al eens iets geeft

om mij tegen af te zetten

(boekskes. met vrouwen.

met blote tetten).

/

wat is't. ge zijt zo stil.

wilt ge niet?

/

zegt eens iets.

zegt eens iets tegen mij.

vanwaar komt gij – vanwaar

komt gij eigenlijk. kunt ge

mij verstaan. kunt ge niet

slapen. kom. staat dan recht.

staat eens recht op uw benen.

/

zegt eens iets kom. doet uw mond

eens open.

gij hebt zachte lippen gij.

precies of die zijn nog niet

gebruikt geweest. nog nieuw. nog geen

woorden – aan verspild. ze dienen nochtans
om te gebruiken. lijk om te kussen.
en iets te zeggen. bijvoorbeeld:
ik zie u graag mijn zoet poezeken
en zegt nog eens miauw.
/
zijt gij altijd zo
een stille. lippen. een mond. dat gat in uw kop.
dat dient om mee te spreken.
gat
ja. in uw kop. dat heet mond.
gat
dat gat in uw kop dat heet mond
gat
dat gat in uw kont dat heet gat
heet gat.
neen. dat gat heet gat.
geen *heet gat*
een gat dat gat heet.
en in uw kont zit. verstaat ge
gat
gat
waarom zegt gij alleen maar gat?
gat
zo leeg ligt kaspar daar.
en blijft er liggen. op dat
gat
marktplein.
hij zegt alleen maar gat.
gat
hij ziet de zwarte lucht het zwarte
gat
gat
boven zijn kop hij ziet
de mensen komen. die om
hem heen gaan staan. hoort hen
praten. praten doen ze. praten
gat zegt hij – niet meer
dan dat
gat
hij zuigt zijn longen vol met de
woorden die hij hoort, proeft,
bknabbelt, spuwt ze mondjesmaat
weer uit, als een stuk kauwgom

op de stoep, dat dan aan de
schoenen kleeft.

gat

alleen manneken zegt eens iets anders.

gat

is dat al gij mij te zeggen hebt

gat

niks meer – zo leeg – een gat

gat

wat zit gij zo te gapen, man
ge zegt alleen maar gat en gaapt
mij aan – houdt uw bakhuis dicht

gat

ik wil u niet meer horen. en godver
zit te gapen naar mijn gat.

gat

gij zie viezerik – zit te gapen
naar mijn gat. ik had
het kunnen weten dat het hier
zo af ging lopen. een mens wil liefde
en wat krijgt hij – een pak slaag recht op zijn

gat

smoel. het scheel op zijn gezicht

(muziek – liedje)

het dondert

dondert

zeg dat het moet ophouden

zeg dat het gedaan moet zijn

met dat aanhoudend

niet aflatend

geraas

ik verlies hier mijn bewustzijn bijna

en dat is nog pril hoor

ik zing mijn lied

sapskar hauser zingt zijn lied

dat gaat van

renner worden

zoals rubens barrichello

en het is spinksteren

(het schijnt spinksteren te zijn)

en ik sta hier op dat plein

en er zijn mensen
en er is een feest aan de gang
en men praat maar en praat maar
voor de vaak
naar de zin van
naar de pijpen dans ik
dans ik
zing ik mijn lied
gaspaar
raspaar
met de mondharmonicaar
renner worden
wil ik
weet ik veel
wat ik wil
een mooi huis?
goud en diamanten?
en een loopbaan
en op de loop gaan
met de brave indiaan
er zit geen aapje in mijn mouw
ik ben geen beertje dat kan zingen
'k heb slechts een hoofd dat slaat op hol
en een blaas die staat op springen

5.

en dan nu de blijde intrede der
hoogvaardigheidsverkleeders en een
doehetzelflessenpakket voor de
genaamde kraslap hauser
dames en heren, wij onderbreken
deze voorstelling gedurende enige
ogenblikken voor een korte mededeling
van de heer mijnheer den burgemeester
en de heer commissaris van pollies
kommissie op uw knieën!
kent gij kaspar?
kapspar?
nee kaspar
sapskar?

nee kaspar
kapskar?
nee kaspar
ah! kaspar!
ja kaspar
kaspar wie?
kaspar hauser
dat kind dat in dat hol zit zat gezeten heeft?
dat zegt mij iets ja
klinkt mij vertrouwd achter de oren
goed. staat dan recht
en brengt mij naar dat kind
(ze gaan tot bij kaspar)
meneer hauser
namens de stad nürnberg en zijn
vriendelijke bewoonders overhandig ik
met veel genoeg deze bon – goed
voor 10 lessen nederlands voor beginners
en verder gratis kost en inwoont
bij de kommisser van pollies
vooruit begint er al maar aan
en hauser
welkom, veel sukses, enzoverder enzovoort
en let nu op. de kommisser
die leert u lezen, leert u spreken, geeft u les
leert u leven gelijk het hoort.
kommisser, zet mij maar neer
want ik ben voort.
mijnheer hauser staat eens recht.
we gaan beginnen bij 't begin.
uw passeport!
/
hahaha. ge hebt er geen.
dat was een grap.
nu voor echt: zegt mij een keer...
uw verjaardag!
/
neeneeneen. zijt niet ongerust.
't was weer voor 't lachen, kom.
vooruit – ge moogt eens blazen
in mijn zaksken.
/
neen gij toch, gij jongen toch –
ik ben aan 't zwanzen geen paniek.

ik neem u bij de neus. en nu serieus.
een neus dat kent ge toch. wat daar
in het midden – tussen uw twee ogen
staat. een neus dient om te ruiken.
en ogen om te zien. een mond
dient om te spreken
en oren voor 't gehoor.

oren!
dat zijn die twee flappen aan de zijkant
van uw kop.
een konijn, bijvoorbeeld.

heeft lange oren.

en een donzige vacht.

het is een springer, een wipper en een knager.

pootjes!
zoogdieren hebben doorgaans vier poten,
een twee drie vie...
(o! een vlek – neuzeke trek!)

insecten hebben er zes.

een spin heeft acht poten en is daarom geen insect.
(tenzij ge twee van haar poten uittrekt.)
een paard heeft geen poten maar benen.
een kip heeft kippenpootjes (twee stuks)
twee maal twee is vier
vier maal vier is zestien
zestien maal zestien is – meer dan honderd

honderd!
water kookt bij honderd graden
maar bevriest bij zero graden
(en is in beide gevallen zeer moeilijk te drinken)
dat het water echter niet (zoals
verwacht) uit deze emmer vliedt
is te wijten aan
de middelpuntvliedende kracht
soms valt water uit de lucht,
dat heet dan regen

dat de regen uit de lucht valt
en de appel naast de boom
is te wijten aan de zwaartekracht
zwaartekracht bestaat
net als beurscorrecties, winstwaarschuwing
om de mensen met de voeten
op de grond te houden
dit is een boom
hier gras
hier stenen
daar zand
dit zijn bladeren
daar bloesems
dit is de appel
dat is de lucht
ge kunt haar niet grijpen
maar zij is er
als de lucht beweegt
wordt zij wind
'wordt' wordt met dt gespeld
voor de wind hoeft ge niet bang te zijn
na een nachtje waaien gaat hij meestal liggen
wat voor de nacht lag
dat was gister
wat erna komt
is vandaag
en wat morgen komt heet morgen
van gisteren tot morgenvroeg vergaat de tijd
vergaat een dag vergaan er uren
uren dat zijn delen van de tijd
die kunt ge lezen op een klok
met een lang been en een kort been
die rondjes doen van links naar rechts
(links is waar uw duim rechts staat)
links en rechts zijn elkaars tegenpool
ook in 't politiek palet
bijvoorbeeld: alleman
gelijk, vooral de Duitsers
bijvoorbeeld: alleman
moet werken voor zijn geld
behalve zij die stempelgerechtigd zijn
bijvoorbeeld: in de supermarkt
liggen de goedkoopste producten
in de onderste rekken ten behoeve van

kabouters en kleine kinderen (die
door de band weinig geld hebben)

indianen zijn tof, rolstoelpatiëntjes, en negers ook
marc van peel is tof,
maar niets zo tof als eskimo's en japaneesjes
en de Duitsers zijn de dappersten onder de Galliërs

verstaat ge?
allee, zegt zelf eens iets.

eindelijk

heb
ik
u

gevonden.

eindelijk

heb
ik
een
man
gevonden

die
mij
de
din
gen
leert
zo
als
de
brave
man
daar
in
mijn
hol

welkom

(stilte. verbazing. dan –)

medams, meneers, gentiele mensen
 hier vandaag te zien: het schoon verhaal
 van spakspaar hauser. schuift dus bij,
 schuift aan, legt uw oor te luister,
 gunt uw oog een blik en ziet in 't duister
 schouwt, aanschouwt, betrouwt
 mij, kom, koopt maar een kaart
 treedt nader, hier te zien en nievers anders
 't grootste wonder dezer aard.
 een jonk, jarenlang onzichtbaar in een
 donker hol, een gat zo groot hij kon erin –
 maar niet meer uit. dus komt alhier, hoort
 zijn verhaal, gebazel ook, gebrabbel dat geen
 denkend wezen kan verstaan. 't is speciaal –
 ik geef het toe – te horen wat hij frazelt –
 zoals gezegd, alleen maar hier. daarnaast
 te zien – geheel en voor de zelfde prijs –
 twee beren die hun broodjes smeren
 ('t klinkt onnozel, maar 't is wel waar)
 een stuk van Joseph Goebbels' brein,
 het is niet groot, maar 't mag er zijn, een
 slangenvrouw, een lampekap, een indiaan
 een man met baard en een met schurft,
 een stofzuiger met zonder zak, driekleuren-
 almanak, alsook zoals g'al weet en bovenal
 kaspaar krapsak.

kaspar laat u zien en laat u horen
 dans maar dans maar kasperman
 EN TOONT ONS NU HET WONDER!

ik
 heet
 kas
 spar
 haus
 er
 dat
 is
 niet
 mijn
 echte

naam. hoe
ik
wel
heet
weet
ik
niet
ik
ben
een
mens
mens
elijc
wezen.

het heeft gesproken!
en nog wel in 't nederlands!
proficiat! en veel bravo!
met dank aan de stad nürnberg!
applaus applaus!
nu naar de zoo!

een stoet trekt door de straten
speciaal voor die rare
speelt de fanfare!

*(kaspar wordt een proper kostuum aangetrokken
een mooi apenpakje. zelfs parfum achter zijn oren.
het haar gekamd.)*

ik
moet
hoogst
dringend
eens
gewassen
zie
mijn
nagels
eens
hoe
lang
en
vuil
en al
die
vet
tigheid

er
onder
vin
ger
na
gels
zijn
een
bij
zon
dere
graad
meter
voor
net
heid
en voor
zui
ver
heid neen
ik
heb
aan
niks
gedacht
gedurend
mijn
ver
blijf
in
dat
duister
daar
deronder
kunt
ge-u
dat
voorstel
len

rapskarp
ik ben niet waardig
dat gij tot mij komt
maar spreek
steek van wal

ik luister
ik beluister
uw hart
en het tikt
zoals het thuis
tikt
spreek
waar is uw mondmuziekske
allee
speelt er eens op
ik luister
ik ben
genezen

de
dieren
moeten
nog
zeer
veel
leren
laatst
zag
ik
een
kat
die
niet
met
beide
pootjes
at
ik
heb
het
dier
rechttop
gezet
en
uit
druk
kelijk
gevraagd
beleefd
te

eten
en
niet
luidop
te
boeren
ook
een
paard
heb
ik
ver
manend
toe
gesproken
het
plas
te
zomaar
op
de
weg
waar
iedereen
het
zien
kon
ik
heb
hem
dan
gezegd
naar
een
publiek
gemak
te
gaan
en
aldaar
zijn
plas
te
doen

zowat iedereen wil weten
wie is dat
wel
meld ik hen dan
dat
is een gat
en het heet kaspar
knisperknasperken
zegt men ook wel
voor hem is alles eender
dat zal u wel verstaan
dat zal u wel verstaan
dat zal u wel verstaan
alle
mensen
vind
ik
even
mooi
als
zij
maar
geen
zwarte
snuiten
hebben
zoals
schoorsteenvegers
of negers
ook
wie
zo'n
vuil
werk
doet
zou
zich
vaker
moeten
wassen
hebt ge het gehoord al?
hebt ge het gehoord al?
kaspar hauser zal aanwezig zijn!
aanwezig zijn!

bij de opening
van ons nieuwe shoppingcenter!
hoogstpersoonlijk zal hij er
het kleurige lint
doorknippen!
hoogstpersoonlijk!
met een schaar!
en hij gaat ook
een paar woorden spreken
en
op
de
foto
gaan
met de
burgemeester
terwijl
ik
hem
de
hand
schud
hebt ge het gehoord al?
hebt ge het gehoord al?
ah! ge hebt het al gehoord

hoe staat het met uw staat van bewustzijn ondertussen
lieve kaspar
vroeg eens een journalist
en hij likte zijn pen
en de voorwendselen hoe staat het daarmee
vroeg hij
de journalist dus
aan onze kaspar
maar hij wilde niet antwoorden
hij wilde liever rustig zijn soep naarbinnen werken
en aan niks denken
hij verlangde ernaar een verlangen te hebben
hij wilde
dat hij iets wilde
een auto bijvoorbeeld
een rode bmw met lederen
interieur en automatische transmissie
en toen ineens wilde hij er een

ben jij wel zo'n fenomeen klaspaard hauser
doe jij het er niet een beetje om
beetje beetje maar
heel klein beetje

vorige zomer

heb ik

van

tuinkers

mijn

naam

gezaaid

en

hij

is

mooi

opgegroeid

dat

heeft

mij

veel

deugd

gedaan

maar

iemand

is

dan

in

de tuin

gegaan

heeft

er

peren

van

de boom

gestolen

en

die

heeft

mijn

naam

vertrapt

dat

heeft

mij

veel
pijn
gedaan
hij droomt
kaspar hauser droomt
hij ligt te dromen
hij verstroot zichzelf
op de aanpalende weide
van het belendende perceel
hij leert latijn ook
zodat hij niet onwetend hoeft te blijven
latijn opent deuren
dat is bekend
nu hij weg is uit zijn hol
gaat het al heel wat beter
met kaspar hauser
dat heeft u goed verstaan
dat heeft u goed verstaan
dat heeft u goed verstaan

lukt het me om
meerdere dagen
meerdere uren –
okee meerdere minuten dan
niet te spreken

over smartlap hauser

met wie het erg gesteld is
heden ten dage
nu hij weg is uit zijn hol
gaat het al heel wat beter
met kaspar hauser
hij geniet van niks meer
(durft van niks meer te genieten)
sinds ik hem vertelde
dat discipline het hoogste goed is
en dus niet het genot
de geneugtes
de genietingen dus

met andere woorden

ben ik in staat

zou ik in staat zijn
om dus gedurende meerdere
minuten
niks meer te melden
omtrent de persoon
nu ja
het wonder
of toch
het fenomeen
skaprskap hauser

nu hij weg is uit zijn hol
gaat het al heel wat beter
met kaspar hauser
hoe leeg kan iemand zijn
hoe leeg kan iemand zijn

nee dat lukt me niet

het is maar te hopen
dat het gauw goed komt met hem
ik heb mijn twijfels
wat jij
gedwee volgt hij mij
hij heeft geen andere keuze
wie nergens vandaan komt
heeft nergens geen rechten
maakt nergens geen aanspraak op
wat dan ook
komt in gewelddadige confrontaties terecht
met de turk
met de palestijn
met de amerikaander
en die laten vast geen spaander
van hem heel
misschien is kaspar wel het kind van een hoer
die hem in dat hol gestopt heeft
die hem daar gedropt heeft
om geen cliënteel te verliezen
of misschien is hij wel de zoon
van een vader
die taalkundig onderzoek wilde doen
die wilde weten wat het eerste woord zou zijn
dat iemand spreekt

als hij het niet van een ander te horen krijgt
daar had hij een pasgeboren kind voor nodig
en een prikkelvrije omgeving
een hol of zo
goed verstopt
in een bos bijvoorbeeld
ver weg van de beschaving
dat hij dan helemaal onder de af luisterapparatuur stak
en onder de verborgen camera's
en de hittegevoelige sensoren
en alles aangesloten
op een dikke computer
die biept en bliept dat het een lust is
en dan maar afwachten
en misschien dat die vader toen zo lang heeft zitten wachten
zo achter zijn computer
maar dat er niks gebeurde
dat het kind er het zwijgen toe bleef doen
en dat hij het beu werd
en dat hij het kind dan dropte in de stad
met een sollicitatiebrief voor de kolonel
van het zoveelste regiment
ruiter worden – zoals ook mijn vader was
in de hoop dat hij nog bij het leger kon
die moeten toch niks zeggen
die van het leger
die moeten alleen de commando's kunnen verstaan
vuur! bijvoorbeeld
en aaaargh! kunnen roepen als ze geraakt zijn
door vijandelijk geschut

maar wat ik dus wilde zeggen –
misschien is kaspar wel het kind van zijn vader
of van zijn moeder
ja dat zal het zijn!

6.

geacht publiek, dames en heren
het is de hoogste tijd
naar ons verhaal terug te keren

het is nacht en kaspar slaapt

hoor – hij snurkt een beetje, luister,
meneer ligt daar te slapen
in zijn lekker warme bedje
en op zijn nachtkastje, daar staat
zijn nieuwe kleurentelevisie
nog te spelen. op het mozaïekbeeld
van de kabeldistributie
stromen beelden binnen
en geluiden ook
reportages van zijn komst
de komst van onze kas de
zonderlinge vondeling –
rechtstreekse verslagen vanuit flevoland
uit bonheiden groot bijgaarden
klein zwitserland en live in
nürnberg: wat gebeurt er
vragen mensen wat is er nu weer
aan de hand? 't is altijd iets in duitseland
en kaspar is gekomen! wij komen ook
willen hem zien! brengt ons bij hem
en toont ons gauw het wonder!
het onvolprezen wonder!
wij kunnen niet meer zonder! vul
het gat in ons bestaan! filmsterren
en priesters, zangers en
ministers, presidenten zelfs
ministerpresidenten, en koningen
drie koningen, en ook miss belgië
alleman wil kaspar zien, de dalai lama
komt, en roosevelt, ook churchill
staat te wachten, god, daar is
tchernjenko nog, wie had dat nu nog
gedacht en kijk daar koning boudewijn
met patsy sörensens en paul marchal
en an en eefje zijn erbij en anthony
declerck alle kasparkameraadjes
en de paardjes uit zijn hol
er wordt gelachen en gehuild
het is teveel zoveel volk is op de been
voor kasparman onze hoop in
bange dagen kasperkasperken
vooruit we wachten kom vult
het gat in ons bestaan en

zegt ons nog eens iets!

*(stilte. op het achterplan ligt kaspar te slapen.
hij snurkt een beetje. tot kaspar:)*

kaspar! kaspar!
kaspar komaan jongen vooruit!

daarbuiten staat een massa volk
die u wilt horen kaspar. en gij
ligt hier te snurken.

kaspar!
ze staan daar.
ze staan daar te wachten
op u kleine kasparman.

en wij willen
wij willen allemaal zo'n beetje hetzelfde

die kaspar

denken we

die gaat ons zeker
iets te melden hebben
na al die jaren
in dat hol
iets
dat afwijkt
dat verbaast
en intrigeert

een idee
een antwoord

op onze vragen

kaspar! kom word wakker!
er wordt op u gewacht!

(stilte, kaspar slaapt)

euhm,

dames en heren
terwijl wij wachten
misschien even
een kleine mededeling
van mijnentwege –
ik ben afgelopen
september
vader geworden
- trotse vader -
van een dochter. emma
- heet ze
en we zitten daar – mijn lief
en ik – zitten daar in dat
bevallingskwartier
– zij al met volle
persdrang, en die benen
in de stijbeugels
persen maar volop persen
en ik zie dat uit haar – aars
kleine sliertjes - groene drolletjes
meegeduwd worden
en ik sta daar op te kijken
want ik wist dat niet – ik
bedoel – ik had daar niet
aan gedacht dat dat zou gebeuren
niemand die u dat vertelt op voorhand
en ik denk: kom ik zal daar maar
niet op blijven zien – ik zal maar
braafjes haar hand vasthouden –
zegt die vroedvrouw daar opeens
meneer als ge goed kijkt
kunt ge in de verte al het hoofdje zien!
dus ik laat die hand los, zet een stapje
dichter bij en ik zie tussen mijn
vrouw haar benen een harig heuveltje
en ik denk “in de verte?! dat kindje
valt er bijna uit!” – ik kan die
donzige fontanelletjes zo
aanraken en het is op dat moment
precies op dat moment
dat ik
voor het eerst
ten volle besef
dat ik vader word

nu – de rest van het knip- en
plakwerk zal ik u besparen,
maar als ik dan
een paar minuten later
plots dat kleine klompje levend
vlees voorzichtig in mijn handen houd
- ze kucht eens braafje uhuh, meer niet -
dan denk ik: dit is mijn kindje.
dit is mijn kindje

het kijkt mij aan het is daar
het ligt daar in mijn handen
gij zijt mijn kindje
gij – zijt – mijn – kindje

en als er ooit iemand één vinger naar u uitsteekt
als er ooit iemand met zijn tengels aan u aankomt

en ik word daar helemaal klef en melig
en ik heb dat nu nog – het wordt alleen maar erger
als ik een nieuwsbericht hoor – of ik zie een weekendfilm
of iemand vertelt over een ongeval of iemand moet
maar zeggen: doodgeboren kindje
en mijn maag krimpt al ineem
misschien hebt ge dat zelf ook wel
misschien kent ge dat gevoel

doodgeboren kindje

ziet ge – lap – nu krijg ik het al van mezelf
maar dat is niet om te lachen
op straat, in de supermarkt,
ik durf mijn kleine geen minuut meer alleen laten.
enfin durft u, bijvoorbeeld, uw kinderen
nog op straat laten spelen?
toen ik klein was, goh jongen, wij speelden, maar nu
wij moeten iets doen – wij
wij – waarom

hun ballen eraf snijden
nee, echt waar, ik meen dat
hun ballen eraf en roosteren - nee
wij mogen ons niet meer laten doen

wij kunnen onze kinderen niet
aan die – dat is toch waar

enfin ja, excuseer, dat moest gewoon van mijn maag
(terug naar het verhaal)

kaspar ligt dus te slapen
en voor zijn huis zien wij
nog steeds die massa staan.
ze zwijgt. en ademt luid
en uit het stoten van hun adem
klinken fluisterend de woorden
hoed u – kaspar – hoed u. elke
tegenstand die schaadt wordt
onschadelijk gemaakt. dat is
dus de wereld, dit is dus haar
stem. het vuur dat brandt, het
mes zal steken en de haas,
die aangeschoten is, valt
ergens in het gras en sterft.

zo zal ook kaspar sterven.
wij, dat zijn u en ik, dames
en heren, wij hebben het
gemakkelijk. wij zien kaspars
leven als een film, hoeven
het slechts na te spelen,
laten het zien, bieden het aan.
wat kan ons het schelen
of het goed afloopt of niet
wij! zetten het verhaal naar onze
hand. wij sturen kaspar een
klein stadje in – zoals in 't
echt, laten hem wonen in
een huis. en houden hem
daar goed in 't oog
om te zien of hij wel echt
is en geen wolf in schapenvacht
bedriegers kennen wij genoeg,
dat is bekend, wij laten ons
niet gauw meer vangen. dus
daar zit kaspar nu. daar in dat
huis. en langzaam laten wij
de wanden van zijn woonst
verengen. de plaats wordt

kleiner, sluit alles in – hij
is dat toch gewoon, een
kerker. en kijken maar
hoe kaspar leeft.

(kaspar is wakker geworden en komt erbij staan)

ik
heb
vannacht
geslapen
op
een
bed
en
niet
meer
op
de
grond
zoals
in
het hol
mijn
gewoonte
was
en
in
de
nacht
is
er
iets
vreemds
gebeurd
terwijl
ik
sliep
heb
ik
een
beeld
gezien
ik

heb
de lucht
gezien
er
waren
mensen
ook
er
was
een
feest...

kaspar wij moeten dat niet weten jong.

daarbuiten staat een massa volk
die u wilt horen en daar komt gij mee af.

komen wij daarvoor bijeen?
betalen wij hier inkom?
om uw lijdenschap te horen. luister
vriend. iedereen zijn eigen stuk
miserie. dat van mij is evengoed
als dat van u. en wat zegt ge daarvan?
gekidnapt en ontvoerd en in een
donker hol gestoken. jaren aan een
stuk. oeioei. ik val hier bijna van mijn
sokken. alsof we dat nog niet gewoon
zijn. gij. gij zijt gevonden retrouvée
en in de wereld teruggebracht. ge zijt
niet dood en niet verkracht. niet
uiteengereten in een gracht gesmeten.
uw ledematen niet vaneen in een
delhaizezak gestoken. gij
leeft nog gij –

allee. zeg nu eens.
wat vindt ge daar nu zelf van?

(kaspar zwijgt lange tijd)

soit. kaspar. ze staan daar.
ze staan daar op u te wachten.

ga maar naar ze toe

7.

we waren eens in de carré in willebroek
 en daar zijn we eens goed uitgegaan
 zoals kaarsen
 diep in de nacht
 en ik bracht eens een bezoek aan de
 boomsesteenweg
 en de ikea-vesting vond ik het mooist
 en ook die van succes kleding meyers
 en ook het vernieuwende beleid
 dat zo hier en daar gevoerd werd
 beviel mij
 en ik was eens aan de belgische kust
 en daar stonden dan die hoge torengebouwen
 en ik verheugde me erover
 dat zoveel mensen de zee zien konden
 vanop hun balkon
 vanuit hun appartementje
 dat helemaal niet zo duur bleek te zijn
 als wij wel dachten
 en ze kwamen mij eens halen
 voor een handtekeningensessie
 maar voor één keer had ik geen goesting
 want ik had darmproblemen en ik kon niet gaan
 kakken
 en toen wilde ik het heel erg op een lopen zetten
 en toen wilde ik heel luid schreeuwen
 en heel hard
 tokkelen
 op het klavier van mijn persoonlijke computer
 en schadevergoedingen eisen
 voor alle verloren jaren in mijn hol onder de grond
 DE MENSEN MOETEN VERMAAKT KASPAR
 BEGRIJP DAT TOCH EENS
 MAAK HET ONS TOCH EENS WAT MAKKELIJKER
 WEES TOCH EENS WAT SCHAPPELIJKER
 DOE DIE PRIJS DIE JE HANTEERT
 TOCH EENS OMLAAG
 WIJ KUNNEN U AMPER NOG BETALEN
 JE MOEST ONS DANKBAAR ZIJN
 EN VANALLES LEREN

DAT VAN NUT KAN ZIJN
VOORAL LATIJN
WIE GEEN LATIJN KENT
MOET LATER NIET KOMEN ZAGEN
JE KWAM
JE VERSCHEEN
JE STOND DAAR INEENS
JE VORMDE EEN OPEN VRAAG AAN DE MENSHEID
DIE NIEMAND BEANTWOORD KREEG
EN WIJ MAAR BETALEN
EN WIJ MAAR IN KRINGETJES LOPEN
OM U TE BEHAGEN
EN NIEMAND DIE IETS TERUG DIERF VRAGEN
HÉLA!
WIJ ZIJN HIER DUS HET VOLK
HË
VENTJE
EN WIE NIET OP ONS KRAAM PAST
LET BEST OP ZIJN TELLEN
KOMAAN!
LAAT ONS
EEN WOESTE MENSENMASSA
VORMEN
EN NAAR ZIJN HUIS GAAN
EN HEM DE KOP IN SLAAN
JE
MOEST
ONS
DANKBAAR
ZIJN
EN
VANALLES
LEREN
DAT VAN NUT KAN ZIJN
VOORAL LATIJN
WIE GEEN LATIJN KENT
MOET LATER NIET KOMEN ZAGEN
WEES SCHAPPELIJK
LEUN OVER DE BALUSTRADE
HEEL DIEP
DAN KUNNEN WIJ U MAKKELIJKER NAAR BENEDEN
DUWEN
DAN KUNNEN DE MENSEN
U BETER ZIEN
ALS EEN POTJE CONFITUUR

MAAR DAN WEL EEN REDELIJK DUUR
LAG IK UITGESPREID
OVER HET TROTTOIR
VAN DE OPGEBROKEN BOULEVARD
EN NIEMAND DIE DAAR ECHT VAN OPKEEK
WANT WAT VOOR EEN LEVEN HAD IK OOK GEHAD

EIGENLIJK

8.

en wat er toen gebeurde.
god dat raadt u al.
daar op straat voor zijn balkon
staat nog steeds die menigte
te drummen. er zijn mannen en ook
vrouwen. heren, daar, met baarden en
dametjes in bloemmotieven,
kleine kinderen zijn er ook
bejaarden, tieners, stempelaars
voornamen heerschappen in maatpak
een klasje uit de peuterschool en
ieder kind houdt in zijn hand een vlaggetje,
er lopen rijke mensen arme
mensen, alles door elkaar,
chinezen hier, een arabier, blanke
mannen zwarte vrouwen een dame in
een mantelpak, een dame met een
permanent, een poedel aan de hand
een groepje joggers houdt er halt,
wat scheepslui die een frietje eten,
dikke mensen, dunne mensen,
lange mensen, korte en gezette
mensen alles door elkaar met of
zonder bril, mensen met een
hoed, mensen met een pet en
anderen met pruiken, gespoeld
gewassen of geveerd, met polshorloges,
witte sokken, zwarte sokken, mensen
met een kunstgebit, mensen met een
apparaat, mensen met een wandelstok,
mensen met een looprekje een ander in een

rolstoel ook, mensen die aan
 kanker lijden anderen met aids,
 uit het ziekenhuis ontslagen
 om hier eenmaal kaspar nog te zien.
 mensen met een leverkwaal een
 oogziekte en nierstenen, mensen
 met ontstoken tandvlees daar en spataders
 schoolmeesters en slaggers,
 directeuren, postbeambtes,
 een politieman, lokale voorzitters
 van grote volkspartijen, spuitgasten
 een stukadoor, een groep verdwaalde
 reizigers, een groepje wielrenners daar
 achteraan, meer vooraan drie zusters
 van de congregatie van maria,
 twee getuigen van jehova, er is zelfs
 een stand-up-comedian of een mimespeler
 ik hou dat niet goed uit mekaar. verderop
 staat een groepje pubers die spijbelen van
 school, een weesmeisje, drie foorkramers
 iemand van de orde van geneesheren, iemand
 van de vakbond ook, een advocaat, een
 pomphouder, een sluiswachter, een klerk
 en meer vooraan staan wij. ziet ge ons
 staan, iets uit het midden, wij. wij, dat zijn
 u en ik, dames en heren. en wij staan daar

en wij zien kaspar komen.
 op zijn balkon
 wij horen wat hij zegt

en – hooohhh! – gaat het
 door de menigte. een hooohhh!
 van verontwaardiging.

en plots zien wij kaspar als een vreemde
 wij – dus u en ik dames en heren,
 zien kaspar als een vreemde
 die wij haten
 die wij niet kennen
 die wij weigeren te kennen
 die ons bedriegt
 ons voorliegt en een kloot aftrekt
 die ons geld afhandig maakt

onze kinderen verkracht
 die ondankbaar is
 die onze taal niet spreekt
 niet spreken wil
 wij zien hem als de christus
 de schijnheilige, die vuile
 palestijn, die het volk
 opruit en die godzijdank
 gekruisigd is – 3 spijkers
 door zijn lijf en bloeden maar
 om de zonden van de wereld
 weg te wassen – uw zonden
 zijn het kaspar waarvoor
 gij boeten moet – gij zijt
 een duitser kaspar, dat vergeten
 wij niet gauw.

en dan zet het volk zich in beweging
 het duwen wordt een drummen
 drukken duwen drammen drommen
 dammen doemen duwen doen ze
 sanskarps huis in, op naar zijn balkon,
 ze zwermen door het huis,
 lapzwansken waar zijt ge – want
 wij zijn hier komen u halen steekt u
 niet weg dat heeft geen zin roepen
 de mensen vuilzaksken vooruit
 en hier zeg ik blijf staan en dan –

van boven uit de hemel barst er
 een noodweer los. met grote
 gutsen dretst het water uit het
 hemeldak zo naar beneden, kleine
 scherpe druppels zijn het die op
 de gezichten striemen, een wind
 steekt op, een wind wat zeg ik
 stormen doet het 17 beaufort of
 toch bijna en hagelbollen vallen
 uit de zwarte lucht, nu en dan
 verlicht, gebroken strepen
 van de bliksem, heel de lucht
 lijkt wel kapot, geen straatlamp
 die nog brandt, alle elentriek
 blijkt uitgevallen, hagel, bollen hagel

slaan hier op de daken neer, op
auto's ook, op mensen zelfs, maar
kijk dat is geen hagel roept nog
iemand dat zijn godverdomse stenen
zware grote stenen vallen uit de
lucht, vermorzelen hier mensen
en de bliksem blijft maar slaan
en slaan, steekt heelder straten
in de fik, wat is dat hier een oorlogs
land, en uit de beken en rivieren
stijgt het water op, water dat de
kleine kindjes die niet zwemmen
kunnen meezuigt doden liggen
overal en kapspar waar is
kapspar roepen hier en daar
nog stemmen brengt hem hier
dat ik hem de stroot afsnijdt, gij zie
trekzak smeerlap –

en kaspar
waar is hij – wij zien nog hoe
hij zich verschanst had op
het heimelijk gemak, nu
muisstil weer naar buiten loopt
en in het donker vindt hij snel
zijn weg – daar heeft jarenlange
training voor gezorgd, hij gaat
het hoekje om maar daar staat
plots een groep belagers – wie juist
dat valt moeilijk nog te zeggen,
misschien zijn wij het wel – het
is te donker om het goed te zien
ze zitten overal denkt kaspar en
met de moed der wanhoop loopt
hij op hen toe om zich zo een
weg te banen weg naar buiten toe
en wat er in 't gewoel der menigte
precies gebeurt blijft nog steeds
onzeker. in elk geval: een trekt
zijn mes, het blikkert in het bliksemlicht
hij werpt zich dan op kaspar, steekt,
een diepe wonde: 12 centimeter
diep zijn bast in – kaspar hijgt,
hij duwt zich door het volk, hij

kent hier zijn weg zo door het
schaarse licht en dan een deur en
niemand ziet hem lopen, achterom
het huis, de parking op, en jawel
daar staat hij dan zijn rode bmw
staat er te blinken, diep rood in de
nacht en kaspar hijgt – hij hijgt,
grijpt nog gauw naar zijn
remote control en blijft
de auto open. dus toch een
rode bmw, hij gooit zich
met de laatste krachten
die hem resten in de wagen,
het bloed loopt uit zijn wonde
op zijn leren interieur het kleurt
de wagen rood vanbinnen. kaspar
sluit zijn deuren af van binnenuit
en laat de motor ronken, dat zal
hen doen schrikken denkt hij
rijdt dan weg, de stad uit
laat die kapotte stad daar achter
en al dat volk. hij gaat rechtsaf,
de nürnberggring, duwt krachtig
op zijn gas en rijdt de snelweg op
(de E56 die naar passau voert) kaspar
rijdt en rijdt maar – richting pilsach
waar het huis was, met zijn hol.
zijn borst doet pijn, de steek diep
in zijn lijf, maar hij geeft gas,
hij geeft niet om de regen om de
hagel en de stenen die bij bakken
uit de hemel vallen, kijk – het is
voorbij, de wind gaat liggen en
de hagelstorm is uitgeraasd,
het wolkendek trekt open en de
zwarte nacht toont zijn klaar gelaat
van duizend sterren. kaspar haalt
diep adem. hij is gerust. er klinkt
muziek uit zijn caraudio. naast hem
ziet hij hoe het water in de beken
langzaam zakt, hij is even afgeleid,
de weg maakt hier een bocht en
daar gaat hij dan daar gaat hij, slipt, klapt
tegen de vangrail, wordt terug

gesmeten, hij stuurt met het slippen
mee, gaat in slow motion overkop
zijn dak schuurt over het asfalt
en dan een droge slag tegen een
verlichtingspaal. plok. het is gedaan.
de airbags zijn niet afgegaan en
kaspar hangt daar, op zijn kop,
het is nu stil, even suist nog iets
dan niks meer – en ergens diep
in beieren rukt een hulpdienst uit
sirenes loeien in de verte, een
ambulance, een politiecombi kijk
daar zijn ze al mooi geregeld
van die Duitsers – maar ze zijn te laat
wie zijn oren goed te luister legt
hoort nog zachtjes kaspar hijgen.
één keer nog zachtjes hijgen, dat is al.

en nu – is kaspar dood.
de taal heeft hem verlaten.
wat gaan wij doen?

zwijg
zwijg nu maar
z
w
ijg
zwijg
hijg
zwijg
hijg